

การบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี
Management Education of Industrial and Community Education College under
Ubonratchathani Vocational College Affiliated

สมศักดิ์ ไพค์นาม¹

ไพโรจน์ พรหมมีเนตร²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาอุบลราชธานี เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตาม ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ บุคลากรทางการศึกษาวิทยาลัยการอาชีพเขมราฐ และบุคลากรทางการศึกษาวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จำนวน 114 คนกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie & Morgan และได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Proportional Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.66-1 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบที (t-test แบบ Independent samples) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test แบบ One-way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่าการบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี มีระดับปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายฝ่าย ทุกฝ่ายมีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ฝ่ายที่มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติสูงสุดคือ ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน บุคลากรทางการศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและรายฝ่ายไม่แตกต่างกัน บุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและรายฝ่ายไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การบริหารสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี

Abstract

This research aimed to study, and compare the opinions of educators related to working condition of management education of industrial and community education college under Ubonratchathani Vocational College affiliated which classified by education level and work experience. The samples were 114 people who came from Khemarat Industrial and Community Education College, and Warin Chamrap Industrial and Community Education College. Determine the sample size by using tables Krejcie & Morgan, and all of them were selected by proportional random sampling. The instrument used for data collection in the study was a questionnaire which had Index of Item – Objective Congruence between 0.66 to 1, and the reliability of the questionnaire was 0.96. The statistical data analysis involved Arithmetic Mean, Standard Deviation,

¹ นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา

² คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

t-test for Dependent Samples, and F – test for One-way analysis of variance.

Results of the research showed that educational management of Industrial and Community Education College under Ubonratchathani Vocational College Affiliated was at a high level and when considering in each department, every department performed at a high level, and the department that had the highest performance was the development of student affairs. Educators who had the different educational level, but the opinion was not different.

Keywords: Management Education, Industrial and Community Education College under Ubonratchathani Vocational College Affiliated

บทนำ

วิทยาลัยการอาชีพเป็นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์การจัดการศึกษาด้านวิชาชีพตามความต้องการของชุมชนและตลาดแรงงาน เพื่อมุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถออกไปประกอบอาชีพ มีความเชื่อมั่นและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพมีระบบโครงสร้างการบริหารสถานศึกษาเหมือนกัน โดยแบ่งการบริหารสถานศึกษาออกเป็น 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารทรัพยากร ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา และฝ่ายวิชาการ

สภาพการบริหารและจัดการของวิทยาลัยการอาชีพก็ประสบปัญหา เช่น รัฐไม่ชัดเจนในการกำหนดแนวทางให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมในการจัดการอาชีวศึกษา ปัญหาโครงสร้างหลักสูตรยังมีข้อควรได้รับการทบทวนและปรับปรุง ทั้งปรัชญา จุดมุ่งหมาย กระบวนการเรียนการสอน การบริหาร การดำเนินการตามหลักสูตรและประเมินผลของสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับปรัชญาและนโยบายระดับชาติและปัญหาที่สำคัญ คือ มีการขยายสถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาอย่างรวดเร็วทำให้ขาดแคลนบุคลากร การขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ และงบประมาณในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ซึ่งส่งผลกระทบต่อบริหารจัดการของสถานศึกษาอย่างมาก (รายงานประเมินตนเองวิทยาลัยการอาชีพ เขมราฐ, 2557 : 122)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารในการนำไปพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษาให้ครอบคลุมทั้ง 4 ฝ่าย ตลอดจนได้ข้อมูลในการกำหนดมาตรฐานหรือตัวชี้วัดของงานในแต่ละฝ่ายเป็นเชิงระบบ ซึ่งสามารถใช้เป็นตัวกำหนดปัจจัยมาตรฐานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาและเป็นแนวทางในการพัฒนามาตรฐานอาชีวศึกษาเพื่อรองรับโครงสร้างสถาบันการอาชีวศึกษาในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาอุบลราชธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

สภาพการบริหารสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2552 ใน 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารทรัพยากร ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษาและฝ่ายวิชาการ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี รวมทั้งสิ้น 162 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตาราง Krejcie&Morgan (1970: 608, อ้างในธีรวุฒิ เอกะกุล, 2550 : 143-144) ได้จำนวน 114 คน และใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน ดังนี้

1. ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ระดับวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 27 คน สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 49 คน
2. ประสบการณ์ 5-10 ปี ระดับวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 18 คน สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 14 คน
3. ประสบการณ์สูงกว่า 10 ปี ระดับวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ระดับมาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ระดับน้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งสิ้น จำนวน 114 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปโดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ทำงานของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าความถี่(Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลการบริหารสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ทั้งโดยภาพรวมรายด้านและรายข้อโดยหาค่าเฉลี่ย(\bar{X})และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษาโดยการทดสอบค่าที (t-test แบบ Independent samples)

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามประสบการณ์ทำงานของบุคลากรโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(F-test แบบ One way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพการบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายฝ่าย ฝ่ายที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา รองลงมาคือฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ ฝ่ายวิชาการและ ฝ่ายบริหารทรัพยากร

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัย การอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษาพบว่า บุคลากรทางการศึกษาที่มีวุฒิ การศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัด อุบลราชธานี โดยรวมและรายฝ่ายไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัย การอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามประสบการณ์การทำงานพบว่าบุคลากรทางการศึกษาที่มี ประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัด อาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมไม่แตกต่างกัน และสภาพการบริหารสถานศึกษารายฝ่ายทุกฝ่ายไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. การบริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีโดยรวมและรายฝ่าย ทั้ง 4 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารทรัพยากรฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ และฝ่าย วิชาการ มีสภาพการบริหารอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บุคลากรทางการศึกษา มีความคิดเห็นว่าการบริหาร สถานศึกษามีการปฏิบัติงานตามหน้าที่และมีความรับผิดชอบต่อการบริหารสถานศึกษาครอบคลุมทั้ง 4 ฝ่าย มีความ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นาวัน เหมือนแสง (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารสถานศึกษากับการพัฒนา คุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหา น้อย ดังนี้ ด้านงบประมาณ ด้านบริหารทั่วไป ด้านบริหารงานบุคคล และด้านบริหารวิชาการ 2) การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร อยู่ในระดับมาก ทั้งใน ภาพรวมและรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ หลักการหลบหลีกการลงโทษ หลักการทำตาม หน้าที่ทางสังคม หลักการแสวงหารางวัลและความพอใจ หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ หลักการทำตามคำมั่นสัญญา และหลักการยึดอุดมคติสากล 3) การบริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนใน สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันเกี่ยวกับการบริหาร สถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีโดยรวมและรายฝ่าย ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไป ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาฝ่ายบริหารทรัพยากร ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา และฝ่ายวิชาการ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาดน พัฒนางาน อย่างสม่ำเสมอและเท่าเทียมกัน ได้รับการมอบหมายหน้าที่ ความรับผิดชอบและปริมาณงานได้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถและความถนัด ส่งผลต่อการมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาได้อีกทางหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับเฉลิม เกียรติแก้ว (2550 :บทคัดย่อ) ภาวะผู้นำที่เป็นจริงและที่คาดหวังของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดฉะเชิงเทรา

ผลการวิจัยพบว่า 1. ภาวะผู้นำที่เป็นจริงของผู้บริหารแบบจัดการและแบบปฏิรูปในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าภาวะผู้นำที่เป็นจริงแบบจัดการอยู่ในระดับปานกลางและภาวะผู้นำที่เป็นจริงแบบปฏิรูปอยู่ในระดับมาก 2 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน 2. ภาวะผู้นำที่คาดหวังของผู้บริหารแบบจัดการและแบบปฏิรูปในภาพรวมและรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน 3. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำที่เป็นจริงของผู้บริหารจำแนกตามตำแหน่งพบว่าในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละแบบพบว่าภาวะผู้นำแบบจัดการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติภาวะผู้นำแบบปฏิรูปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำที่คาดหวังของผู้บริหารจำแนกตามตำแหน่งพบว่าในภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญมี เวียงนันท (2556 : บทคัดย่อ) ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 1 พบว่า ครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 1 มีระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานในด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติด้านสภาพการทำงานด้านความก้าวหน้าในงานด้านการได้รับการยอมรับนับถืออยู่ในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษา ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีโดยรวมและรายฝ่าย ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบุคลากรมีความคิดเห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษามีการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากข้าราชการครู เพื่อพัฒนางานบริหารได้อย่างมีระบบ ถูกต้องและรวดเร็ว จึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของงานต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับ กิตติพงษ์ พรหมทอง (2556 : บทคัดย่อ) การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคายเขต 2 พบว่าความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน และ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของโกลม บัวพรหม (2553: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุราษฎร์ธานี เขต 3 พบว่าครูที่เพศต่างกันมีระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันและครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือด้านงานที่ทำในปัจจุบันโดยครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 21 ปี ขึ้นไป มีระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 1-10 ปี

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

ข้อเสนอแนะในการประยุกต์ใช้

1. จากการค้นคว้าในการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษาควรบริหารงานด้านบุคลากรให้โปร่งใส ยุติธรรม และตรงตามความต้องการของสถานศึกษาให้มากที่สุด
2. จากการค้นคว้าในการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอ โปร่งใส และยุติธรรม และควรเน้นด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน นักศึกษา
3. จากการค้นคว้าในการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดระบบการดูแลนักเรียน นักศึกษา ทั้งด้านกฎระเบียบของสถานศึกษา บทลงโทษ และการแนะแนวการศึกษาต่อการประกอบอาชีพอิสระ รวมทั้งการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เกิดทักษะ ความรู้ เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้นักเรียน นักศึกษาเป็น คนดี คนเก่ง และอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข
4. จากการค้นคว้าในการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการบริหารงานวิชาการให้ครอบคลุม กำกับดูแลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูอย่างเคร่งครัด ส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการฝึกปฏิบัติจริงของนักเรียน นักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการ
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษาของ วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี

เอกสารอ้างอิง

- กิตติพงษ์ พรหมทอง . (2556). การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- โกมล บัวพรหม. (2553). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- เฉลิม เกลี้ยงแก้ว. (2550). ภาวะผู้นำที่เป็นจริงและที่คาดหวังของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- นาวิน เหมือนแสง. (2553). การบริหารสถานศึกษากับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทสาคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นिसา สุผากอง. (2553). การบริหารงานโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญมี เวียงนนท์. (2556). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. สารนิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.